

sted med det, og når det er muligt folkeretligt. Og så skal man høre på det her!

Hr. Lars-Emil Johansen siger jo også, at han ikke stoler på, at Danmark arbejder for Grønlands interesser, hvad angår Thule. Jamen den forrige regering og jeg har arbejdet for, at Dundas skulle tilbage. Vi har påtaget os regningen for det. Det får vi så også utak for. Jeg synes, det var en uværdig tale. Jeg beklager det meget, fordi samarbejdet med Grønland har været fremragende. Der er ingen, der er blevet banket på plads.

Hr. Kuupik Kleist tager også fejl. Han siger, at vi var misundelige over den hurtige beslutning vedrørende Fylingdale. Jamen hr. Kuupik Kleist har været medlem af Folketinget, mens vi forhandlede det her med Grønland, mens vi lagde tidsplanen med Josef Motzfeldt, og det var før beslutningen vedrørende Fylingdale. Og den tidsplan, jeg lagde i samarbejde med Josef Motzfeldt, gik jo præcis ud på, at vi står her i dag lang tid efter Fylingdale. Så hvorfor skulle det komme bag på os, at englænderne var så hurtige?

Vi havde tilrettelagt et forhandlingsforløb, som overhovedet ikke tog hensyn til englændernes beslutningsproces, men kørte vores egen dansk-grønlandske. Hvorfor den mistænkeliggørelse, i betragtning af hvor god en udvikling der har været for Grønland i det her forløb? Man får en fornøjelse og modernisering på skinnerne, det økonomiske samarbejde og en Itilleq-erklæring, og så kommer man med den stemning og den mistænkeliggørelse. Jeg synes, det er dybt deprimerende, men jeg er glad for, at landstyret ser anderledes konstruktivt og positivt på det end de to grønlandske folketingsmedlemmer.

Det er jo heller ikke rigtigt, at man pludselig i slutfasen afdækkede en stor forureningssag. Den forureningssag, altså den om de 52 lossepladser ud over de to i Dundas, som kom frem i Danmarks Radio, var jo kendt af hjemmestyret siden 2001. Der var taget hånd om nogle af tingene af den gamle regering i 2001. Det havde været i Miljø- og Planlægningsudvalget, der sad også grønlandske folketingsmedlemmer i Folketinget dengang, og det havde været i Finansudvalget. Den gamle regering havde taget hånd om det og havde sat de første undersøgelser i gang. Hvor var overraskelsen henne? Hvorfor den mistænkeliggørelse?

Nej, jeg synes, man skal være glad for, at Danmark og Grønland er kommet frem til et fælles resultat. Mange havde overhovedet ikke troet på, og nogle havde åbenbart heller ikke håbet

på, at vi ville være i stand til at nå frem til en dansk-grønlandsk fællesforståelse om forsvarsaftalen, om økonomisk samarbejde og om, hvordan vi samarbejder i fremtiden.

Jeg synes, det er en flot dag for det dansk-grønlandske samarbejde, og jeg er glad for, at det store flertal i Folketinget ser på det på samme måde.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

To korte bemærkninger til ministeren, for jeg synes, kæden hopper af, undskyld mig.

Det ene sted er, at jeg forstår, at ministeren nu anerkender det argument, at terrorbevægelser ikke lister rundt med ballistiske missiler på ryggen. Det synes jeg betegner et betydeligt erkendelsesmæssigt fremskridt. Når den så ikke holder længere, hvad er så det nye argument? Det nye argument er så, at de der folk kan overtage stater og bruge de svage staters kapacitet.

Må jeg ikke godt høre udenrigsministerens bud på: Hvem er de stater, som har en ballistisk kapacitet, som er i færd med sådan inden for en overskuelig tid at blive overtaget af den type terrorbevægelser? Det er det ene.

Det andet er, at udenrigsministeren fuldstændig afviste Kinavinklen. Det er faktisk interessant. Hvis man læser selve redegørelsen side 26, 2. afsnit, 4. linje, står der følgende:

»Det er ikke forventningen, at et missilforsvar vil bidrage til et globalt våbenkapløb og en global oprustning. Det kan ikke afvises, at stater, der er i færd med at udvikle langtrækkende missiler, vil søge at intensivere disse bestræbelser som følge af et missilforsvar.«

De der intensiverede bestræbelser på at få gang i missilerne er det ikke det, som vi i gamle dage kaldte oprustning? Undskyld mig.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Kuupik Kleist for en kort bemærkning, også hr. Lars-Emil Johansen, som bedes trække op til ordførerbordet.

Kl. 12.30

(Kort bemærkning).

Kuupik Kleist (IA):

Der er da heldigvis plads til forskellige opfattelser af den virkelighed, som vi alle sammen lever i. Jeg synes, at udenrigsministerens lyserøde maleri af hele forløbet og den situation, vi står i i dag, ingenlunde er et fyldestgørende billede af, hvordan situationen ser ud.